

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
DOBROGEANОрганъ на Българско-
то малцинство отъ
РумънияАдресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazarjic

МОКОВНИ ПРИЗНАЦИ

някъ шефъ на на-
цията отъ Калиак-
окръгъ, г. И. М.
е опредѣлилъ за
шефове 26
отъ които само 4
вотомъ четирма) бъл-

следното е не само про-
тиводемократично, но и
очевидно несправедливо.
Национал-църковната
организация отъ Калиак-
ренски окръгъ брой тол-
кова ценни елементи—
българи, тази организа-
ция дължи толкова мно-
го на избирателитъ—бъл-
гари и при все това г-нъ
Леонъ е постъпилъ тъй,
както е постъпилъ!

Не е ли това едно зло-
бно предупреждение
къмъ насъ? Не е ли зна-
ка, че волево и съзнате-
лно сме изолирани отъ
всѣки политически про-
явки съ по-реално зна-
чение?

Ето въпроситъ, които
слагаме за размисълъ на
нашитъ сънародници и
на ръководителитъ, из-
лъзли изъ тяхна срѣда.

П. П. СТАНЧЕВЪ

ОДИГРАВКА и предизвикателство

Трансилвания често
решните край кръсто-
вата и въ полето, но
вънъ отъ населени-
та, скромни, но кра-
изработвани кръстове,
на вънъ надъ тяхъ на-
"Тройци", поставени
религиозния народъ,
прибѣжища за молит-
духовна отмора всрѣдъ
вата, далечъ отъ сует-
свѣтъ, приструвитъ
решейчината.

дате пречупени, боядисани
зелено (цвѣта на забране-
ната „Желѣзна глардия“) сѣ
евтена икона, но сѣ
едъръ, крещящъ надписъ:
"Построена отъ легионеритъ
на партията: "Юлукъ пен-
тру-цара" ("Всичко за ро-
дината"). Тия помѣшница
сѣ поставяни всрѣдъ селото,
безъ да се иска каквото и да
е разрешение отъ когото и
да било. Очевидно, всичко
това се прави съ пропаган-
даторска и провокаторска
цель. Народа гледа сѣ не-
доумение, често сѣ презре-
ние тия палячовщини.

Нѣма ли властъ да въз-
спре тия гадни домогвания
на агентъ провокаторитъ?

Непоносими горещи- ни въ Америка

Отъ Ню-Йоркъ съобща-
ватъ, че въ централна Аме-
рика отъ нѣколко дни вла-
дѣли непоносими горещи-
ни, които причинили смърт-
та на 50 души само въ е-
динъ день.

Метеорологическата стан-
ция отъ Вашингтонъ съоб-
щила, че горещинитъ ще
продължатъ.

В-къ „Добруджан-
ски гласъ“ тъй често
иде между васъ, но-
сейки ви лѣча на све-
тлината, която згрѣва
душитъ ви, сочи ви
най-сигурния пътъ въ
тъмната на нерадия ви
животъ и се явява
като единственъ вашъ
защитникъ.

Братя, подкрепете
„Добр. гласъ“ за да
може да изпълнява
сѣ още по-голъма си-
гурностъ своята ми-
сия!—Платете си або-
намента!

Продава се

половината отъ хана нахо-
дящъ се на ул. Ионъ Лука
Караджале (до житното тър-
жище — борсата)

Справка
майоръ С. Порумбича
ул. „Режеле Каролъ“

За боядисване на здания и др.

всѣкакви бояджийски работи,
се предпочита

ДИМ. ИВАНОВЪ-Гагаузчето
авторизиранъ майсторъ бояджия
Нареждането на министра
на просвѣщенieto относно
малцинственитъ у-ща

Министрътъ на просвѣще-
нието, г. д-ръ К Ангелеску е
изпратилъ до всички училищ-
ни ревизори окръжни писма,
сѣ следното съдържание:

„Понеже и днесъ се нами-
ратъ училища съ преподаванъ
малцински езикъ, които за-
писватъ ученици отъ родите-
ли денационализирани румъ-
нци, обръщаме ви вниманието
върху разпореджението на чл.
8 отъ закона за основното
образование и ви канимъ да
вземете мърки и лично да
контролирате, въ началото
на учебната 1936 | 37 год.,
щото нитъ единъ ученикъ отъ
родители румънци да не се
запите въ малцинственитъ
учители. За изпълнението на
настоящото окръжно лично
ще отговаряте“.

Малко безгрижие!

До като ние знаемъ, че гр.
Каварна нѣма и шосе, което
може да се нарече шосе, за-
щото презъ день, два сме тамъ,
току-четохме вчера въ „Уни-
версулъ“, че тамъ имало же-
лѣзопътна линия и гара!

Дали кореспондентътъ на
„Универсулъ“ е пристигналъ
и каварненската гара е... за-
минала, или гласчето на нѣкое
изгладняло каварненско мага-
ре му се е сторило за свирка

на нѣкой изгърванъ тренъ по
каварненското поле, остава да
се осведомимъ отъ сѣщия ко-
респондентъ — ако благоволи
допълнително да осведоми
своитъ читатели.

Въ края на краищата,
не е кой знае каква грѣшка!
До като другитъ кореспонден-
ти гонятъ „комитаджии“ и
„придентисти“, защо ли пъкъ
той да не пусне нѣкой тренъ
къмъ Каварна?

Разговоръ съ г. Ив. Ангеловъ

„Имаме нужда отъ солидна организация“
заявява нашия депутатъ

Единъ отъ нашитъ ре-
дактори е ималъ продъл-
жителенъ разговоръ съ г.
Иванъ Ангеловъ, депутатъ
отъ Силистра. Предаваме
на кратко това тъй инте-
ресно интервю:

„Поехъ предлагания ми отъ
либералната партия мандатъ
при следнитъ условия
— започна г. Ангеловъ —
1) Да се гарантира спокой-
ствието на българското на-
селение и реда въ Южна До-
бруджа, така възжеланъ отъ
моитъ сънародници. 2) Да се
даде свобода, съгласно сѣ за-
конитъ на страната, на на-
шитъ просвѣтни институти,
3) Да се освободятъ жилища-
та на мѣстното население и
4) да се поправятъ всички
грѣшки, извършени волно или
неволно при провърка на зе-
литъ и комасирането имъ.“

Още въ начало трѣбва от-
крито да заявя, че тия точ-
ки че бѣха до сега напълно
спазени, обаче, старалъ съмъ
се винаги да бѣда полезенъ
на моитъ избраници, за кое-
то ми е билъ много полезенъ
г. Пучеря, окръжния упра-
витель на Силистренски ок-
ръгъ, па и нѣкои министри.

Напоследъкъ, виждаме сами,
създаде се въ страната една
натегната атмосфера по от-
ношение на малцинствата.
Нека да не очакваме нѣщо
лошо, но ние трѣбва да бѣ-
диме готови. Ето защо, на-
лага се създаването на
единъ надпартиенъ ин-
струментъ на българско-
то малцинство отъ Румъ-
ния, който да служи за
борбата ни въ отстояване
гражданскитъ ни и по-

литически права и за
извоюване на културно-
просвѣтни придобивки,
но всичко това трѣбва
да стане по единъ много
солиденъ начинъ.

Смѣтамъ, че време е
българитъ отъ Румъ-
ния да се замислятъ и
за създаване институ-
ти за взаимна финан-
сова и стопанска под-
крепа. Намирамъ, че
това може да стане
най-добре по пътя на
кооперациитъ и попу-
лярнитъ банки, обеди-
нени въ една обща
центра. Мисля, че
всѣки държавникъ би
се радвалъ на иконо-
мическото заздравя-
ване на румънски по-
даници и следовател-
но би ни подкрепилъ,
още повече, че коопе-
ративното дѣло тепър-
ва се създава въ на-
шата страна.

Какта ви е известно, по-
дадохме мемоаръ до прави-
телството. Едни министри
ни отговориха доста насърд-
чително, други предстоитъ
да дадатъ своето мнение. Ние
не искаме нищо друго, освенъ
най-обикновеното, отъ което
има нужда всѣки гражданинъ:
свобода, спокойствие, сигур-
ностъ за живота и имота
си и правото да се учи на
своя матеренъ езикъ.

Вѣрвамъ, че ще ус-
пѣемъ, защото каузата
на българското мал-
цинство отъ Румъния
е права, е кауза на по-
ялни, миролюбиви и из-
правни румънски граж-
дани!“ — завършва г. Ан-
геловъ.

Чети в-къ
Добруджански гласъ

ГОДИШНИЯТЪ АКТЪ

на българското у-ще отъ Букурещъ

ПУСТИ СТРАХЪ!

Брата на редактора на списанието „Анале де Доброжене“, архитекта Г. Брътеску, изпраща, въроятно подтикнатъ отъ брата си, едно писмо до в-к „Универсул“, въ което съобщава за подадената жалба предъ сжда отъ 12 граждани-българи противъ мръснитъ клевети, появили се въ списанието отъ Чернауцъ.

Отъ цялото писмо вѣе една очевидна уплаха предъ перспективитъ, които разкрива процеса, насроченъ за 9 юлий т. г. и отложенъ по процедурални причини. Съ това писмо, обаче, се гони и друга целъ: създаване атмосфера около дѣлото и лансиране на една вулгарна диверсия съ заплашване противъ подаденитъ жалбата предъ сжда.

Защо голѣмитъ бабаити, които ни псуватъ въ страницитъ на богато финансиранитъ си издания, се плашатъ отъ сжда? Тѣ трѣбва да се радватъ, че имъ се дава възможность да докажатъ клеветитъ си.

Но грижата е тъкмо тамъ: какъ да се докаже, когато нѣма какво да се доказва!..

Въ вчерашния брой на „Универсул“ новоизкалѣпени патриотъ Н. Бацария на уводно мѣсто коментира горното писмо и смѣта завеждането на дѣлото, като „ириденски похвати“.

Така пишатъ пролажнитъ „националисти“.

присѣтстваващи, заедно съ г-нъ пълномощния м-ръ С. Кировъ се фотографираха въ двора на училището.

Отнесохъ въ душата си горещо чувство на безкрайна признателность къмъ тия, които ми дадоха възможностьта за истинска художествена наслада презъ нѣколкото кжси часове, тъй бърже отлѣтели!

Л. П. С-ВЪ

ДИВАЦИТЪ

Списание „Природа и наука“, което излиза въ София, въ кн. 10 отъ т. 2., дава едно характерно описание за дивацитъ, живуци край Бълия Нилъ (Африка).

Единъ проповѣдникъ разправялъ на туземцитъ колко приятно се живѣе въ Европа и колко плодородна е земята. Единъ отъ слушателитъ — единъ младъ дивакъ — възмущенъ отъ натрапничеството и неправдитъ на цивилизованиитъ европейци, станалъ и му възразилъ:

— Това не е истина, иначе вие, бълитъ, щѣхте да стоите въ онази земя, вмѣсто да ни смущавате тукъ.

— Ние не искаме да ви смущаваме — отговорилъ проповѣдникътъ — искаме само да ви учимъ.

Че тогава, кажи какво можешъ да правишъ. Можешъ ли да строишъ хижа? Можешъ ли да правишъ копие, можешъ ли поне да правишъ гърнета?

— Не! — отговорилъ проповѣдникътъ.

— Видишъ ли — отговорилъ му дивакътъ — между

насъ всичко това могатъ правятъ дори и женитъ ти си въобразявашъ, че жешъ да ни учишъ на нѣщо.

Колонизаторската политика на бълитъ, носители на цивилизацията, въ нѣма цивилизацията, избиха лиони себеподобни сжичи и заробиха трижъ тол само да ги учатъ на отамото „добро“, безъ да жатъхната свобода и на нѣ животъ, какъвто тѣ живѣли столѣтия въ деветитъ гори и поля на нѣя континентъ. Сжичокава политика днесъ се въ цивилизованна Европа силнитъ къмъ слабитъ, а ду които следъ войната създаде Китайска ст Дивакътъ отъ край Бълия Нилъ правдиво и доблестно възразилъ на проповѣди цивилизованиятъ робъ въ ропа, обаче, трудно би гълъ да отговори така цивилизования си потителъ. Защото въ Африка дивацитъ се проповѣда, Европа на цивилизовани налага съ оржжие!..

РУМЪНИТЪ ОТЪ БЪЛГАРИЯ

„Универсул“ отъ 9 юлий т. г., съ черни букви, предава следното съобщение отъ гр. Русе, съ дата 5 юлий:

— „Съобщава се, че г-нъ Макса, чехословаткия министеръ въ София, е посетилъ нѣколко села отъ пльвенско, въ които живѣятъ чехословацци, но съ болшинство румънци. Властитъ позволили на чехословацитъ, за случая, да говорятъ на родния си езикъ. Но на румънитъ жандармитъ не позволили. Нѣкои отъ тѣхъ, които подражали на чехословацитъ и заговорили на румънски, би-

ли заплашени съ бой, които сж протестирали, ли арестувани“.

Горното съобщение, шено отъ всѣкаква сериозность, но съ опредѣлена цель да се създава негоприятна атмосфера румънското обществено мнѣние за приятелскитъ връзки между двата народа възбужда и огорчение съжаление. Подобни детски писания могатъ да допуснатъ само въ страницитъ на „Универсул“.

БАБА ВЕЛА

Когато баба Вела умрѣ, душата ѝ литна къмъ небесата и се покатери по стрѣмната пѣтека между звездитъ. На единъ кръстопѣтъ, тамъ кждето трима ангели и трима дяволи отдѣляха праведнитъ и грѣшнитъ — кои къмъ рай, кои къмъ ада — баба Вела незабелязано свърна и хукна назадъ, Богъ да прости последното ѝ прегрѣшение, да споходи синоветъ си, да ги види, да ги прегърне, та после, каквото повели вече дѣдо Господъ.

Баба Вела не бѣше ги видѣла отъ много години. За това умрѣ съ отворени очи. А тѣ, синоветъ ѝ, отъ ранни години напуснаха родното огнище и отидоха на гурбѣтъ.

Настаниха се въ далечна Добруджа и отъ тамъ всѣка година пращаха писма и подарѣци на старата си майка, която, въпрѣки поканитъ имъ, не рачи да напусне своя градъ, своята кжщичка, кждето тъй хубавичко си живѣеше и все се надѣваше, че синоветъ ѝ като се напечелятъ, ще се върнатъ при нея. Но минаха се години, тѣ не се върнаха, а тъкмо когато душа берѣше, научи се, че Добруджа е станала Влашка земя. (Баба Вела бѣше котленка, тамъ се роди и тамъ умрѣ). Та като видѣ баба Вела, че ангелитъ и дяволитъ бѣха се жалосали въ работата си, както казахме, хукна назадъ да види за последенъ пѣтъ своитъ чедра, да

имъ се понарадва, да ги благослови, както му е реда, на после — въ катраняили въ ада — майчиното сърдце не пита.

Въ бързината си, въ полета къмъ земята, баба Вела се намѣри въ единъ голѣмъ градъ, който се оказа влашка касаба. Е, успѣкои се баба Вела. Господъ ѝ помогна направо въ влашката земя да слѣзе. Но не щѣшъ ли, още първия денъ, — нали всеблагия небесенъ Отецъ друга работа нѣма, ами само срещи устройва на людетъ свои земни — баба Вела срещна малкия си синъ, Дончо, хубавиятъ и не нагладенъ нейнъ Дончо, за когото всѣка недѣля даваше на попъ Михалъ по десетъ пари да упомене името му между живитъ. Сърдечната среща между майката и сина не може да се опише: ридания, сълзи, радостъ, радостни сълзи...

Но тъй като Дончо имаше много работа и бързаше, отведе майка си въ хотела, настана я въ една голѣма, разкошно хубава стая и излѣзе да си довърши работата.

Баба Вела си поотдѣхна, поогледа се изъ стаята и надникна презъ отворения прозорецъ: то, градъ гъмжило — замаяваща свѣтлина, автомобили, трамваи, файтони, отобуси, шумъ като въ ада. Замаяи ѝ се главата, па се отдрѣпна. Попипа пружиненото легло, попила мекия диванъ, поглади кристалната плочка върху ношното шкафче, прекоси единъ, два лѣти стаята, предпазливо стѣпвайки по мекия килимъ и току рече да поседне, зърна на стената едно лѣскаво копче. Наближи се и го натисна. То потжна въ дупчицата си, но пакъ изкочи. Натисна го още нѣколко

пѣти и рече: — гяволска бота, и седна. Въ това врѣмѣ нѣкой почука на вратата, вори и вежливо запита:

— Моля, какво обича спожата?

Но тъй като баба Вела в рачено и изумено го гледа прислужникътъ се поклонилъ затвори вратата.

Стоя, колкото стоя, стѣй се душата, а Дончо още нѣмаше. Тя стана, поразсе изъ стаята, отиде до ната и пакъ натисна копчето. Пакъ нѣкой почука на вратата, отвори и зададе сжичи питане.

— Люхъ! — защити се мутената отъ нахалството прислужника баба Вела: „ка'ша ше обичамъ? Стара на, па ше обичамъ. Грѣхъ отъ Бога...“

А Дончо още го нѣмаше. (Следва на 5-та стр.)

СЪНЪ БОЕВЪ — Виена

ПОЛИТИКА И НАРОДЪ

[ПРОДЪЛЖЕНИЕ ОТЪ МИНАЛИЯ БРОЙ]

Също въ Македония; особено, следъ 1890 година руската политика не поддържаше България. Русия не помогна българитъ въ 1892 и 1896 години за избора на нов български епископи въ Македония, но благодарение на нейното застъпничество предъ Портата, бѣше рѣкоположенъ сръбскиятъ епископъ въ Скопие — Фирмилианъ. Въ тази явна проотивобългарска пропаганда руската дипломатия, най-жестокостно вземаха рускитъ консули въ Скопие и Битоля. Тѣзи исторически факти, не оправдаватъ онзи политически субективизъмъ, който отождествяваше руския народъ съ руската политика и сѣмѣше, че Русия е единствения и единственъ политически приятелъ на България; то пѣкъ онзи макиавелски прагматизъмъ, който едва ли не считаше Русия за секундарна на нашитъ политически интереси. Руската политика и интереси сѣ следвали разни пътища, по една целъ: разливити! Нашитъ държавници, чеда на разни партии, бѣха реалния усетъ и на разни балкански политики, камоли на европейскитъ: рускитъ, грѣцкитъ, но особено румѣнскитъ — по силата на своитъ висши отечествени интереси Румѣния се обявила противъ Австро-Унгария, върѣки 30-годишния договоръ, сръбскитъ — сръбскиятъ историкъ Сп. Гончевичъ пише, че седемъ пѣти въ своята политика Сърбия е търсила непосредствена политическа връзка отъ Двойната монархия, и пакъ това не ѝ попрѣчило да свърже своитъ интереси съ Русия. Това е политиката! Англия, въ която общественото мнение се бѣше толкова възмутило „отъ разни султани, голѣмия престѣпникъ въ палата [думи на 66-годишния Гладстонъ], както Мориа пише въ своята книга за Дизраели, въ едно време на „Отелло“ публикацията кабухва въ бурна симпатизация българския народъ, възкликъ въ лицето на мавританския тогавашния турчинъ пакъ разкъса Санъ-Стефанска България въ Берлинъ, въ последствие най-много много при Съединението! Бисмаркъ се провиква, че за разливити нѣма да пожертвуватъ нито на единъ политически войникъ, но въ политиката за свободата на Македония паднаха 8000 германски войници и 650 германски офицери! Политиката, именно е учебникъ нито по етика, нито по логика. Германия и Австро-Унгария отъ една страна и отъ друга Русия се радваха на голѣмо политическо прѣтѣство — първото про-

дѣлжи надъ цѣлъ вѣкъ, но после станаха смъртни врагове. Сѣщото важи за Румѣния и Италия отъ една страна и Австро-Унгария отъ друга. Обратното е въ сила за Англия и Франция, Турция и Русия, Турция и Гърция, Германия и днешна Польша. Англия обяви война на Германия, защото последната наруши белгийския неутралитетъ, а знае се, че въпрѣки предупрежденията на белгийскитъ пълномощници въ Парижъ, Берлинъ и Лондонъ белгийцитъ сѣ водѣли тайни военни съвѣщания съ Англия и Франция въ годинитъ 1900, 1906 и 1912 за дебаркирането войски въ Белгия! Сирѣ Henry Wilson, като началникъ на оперативния отдѣлъ на британския генералъ, е „обиколилъ метъръ по метъръ Белгия, опредѣляйки седалището на самия генераленъ штабъ“ пише англичанинътъ П. Райтъ отъ Висшия воененъ съветъ. Така, че Германия не е била нито, единичката, нито най-голѣмата виновница за свѣтовната война. Напротивъ, по отговорностъ тя стои на четвърто мѣсто (преди Англия), но въпрѣки това дипломатитъ и паложиха чл. 231 на Версайския договоръ, че тя и „нейнитъ съюзници“ сѣ единичкитъ виновни! Сѣщата Англия конфискува турскитъ военни параходи преди войната строени за смѣтка на Турция, нарушава заедно съ Франция грѣцкия неутралитетъ, Русия нарушава презъ ноемврий 1915 г. персийския неутралитетъ, за да помогне на англичанитъ при Кутъ-елъ-Асмара — и всичко това е, разбира се, реална политика, водена отъ културни народи. Цѣда една преса разпространява чрезъ слово и иллюстрации легендарнитъ измислици, че неприятелитъ (германцитъ) колятъ децата, отъ мазинитъ на падналитъ съглашенски войници сѣ правѣли ужъ сапунъ и други подобни глупости, за които всички безъ изключение англичанинътъ Подзони казва, че сѣ „легенди и лъжи“. Уйлсонъ обявява на Германия война, поради между другото потапянето на американския „пасажерски“ параходъ „Лузитания“: днесъ се доказва отъ американския висшъ сѣдъ, че „Лузитания“ е носѣлъ 11 хиляди сандѣка муниции и канадски войски на борда си. Уйлсонъ, споредъ единъ протоколъ на Бѣлата къща въ Вашингтонъ, е казалъ на сенатора Макъ Кимберъ, че и безъ „Лузитания“ Америка щѣла да обяви война на Германия. Цитираме нѣколко исторически случая, за да се види до колко свѣтовнитъ дипломати сѣ били „апостоли на истината“. Поанкаре, твърди

въ манифеста за обявяване на войната, че Германия е мобилизирила преди Русия: той е знаелъ, че това е груба неистина. Клемансо твърди, че въ Саарската областъ имало 300 хиляди французи: следъ 15 години гласуваха само 2000 френски чиновници за френската листа. Палеологъ, френски пълномощникъ въ интереситъ на Франция се целува съ всесилния Разпутинъ, въпрѣки, че той лично се е отврѣщавалъ отъ него. Херцогъ Аргиле казва за английската политика отъ 1878 година (Санъ Стефанска България разкъсана, островъ Кипъръ окупиралъ), че „никога тя не е била тъй неморална“. Талейранъ като дипломатъ е наричанъ „най-голѣмия френски лъжецъ, голѣмия дипломатъ фонъ Буловъ е нареченъ „баща на германската лъжа“, Бисмаркъ фалшифицира депешата отъ Емсъ — френско-пруската война, Еренталъ измами Изволски по въпроса за Босна и Херцеговина, Викторъ Емануелъ III, по признанието на Поанкаре, още въ 1902 година сключва таенъ договоръ съ Франция, въпрѣки, че Италия е официаленъ членъ на Тройния съюзъ, рускиятъ началникъ на штаба Янушкевичъ, дава честната дума на германския воененъ аташе, че нѣма заповѣдъ за мобилизация, въпрѣки, че тя се е намирала въ джеба му, споредъ неговитъ собствени признания въ процеса срещу военния мръ Сухомлиновъ. Тѣзи примѣри показватъ колко наивна е била нашата дипломатия съ своята политика на партийна преданостъ и политическа наивностъ, граничаща до престѣпно пренебрежение на нашитъ народни идеали. Ние искаме да запазимъ уважениетъ читатели отъ тягостното впечатление на едно съпоставяне на възгледитъ и разбиранията на чужди дипломати съ тѣзи нашитъ, тъй както тѣ ни се представятъ въ своитъ мемоари и доклади. За насъ е ясно, че грѣшкитъ въ нашата нова политическа история сѣ причинени главно: отъ липсата на установена национална политика и доктрина, отъ липсата на мъдра, просвѣтена далновидна политическа интелигенция и дипломатия, и отъ пагубната система на партизански порядки въ нашата политическа действителностъ. Партиитъ по силата на своята „програма“ водѣха голѣма политика, осланяйки се на великитъ сили и пренебрегвайки приятелството на нашитъ сѣседи. Днесъ българскиятъ народъ, съ цената на колосални жертви е направилъ значителна крачка въ своята политическа еволюция: той притежава една

ясна и категорична по съдържание политическа доктрина. Тя гласи: благоденствие на българитъ отъ България и права на българскитъ малцинства! Едва ли ще се намѣрятъ български управници, които да се отклонятъ отъ тѣзи първични устои на българската политическа мисловностъ, докато има българи и България! Пречкитъ за едно истинско Балканско споразумение не се намиратъ на страната на българския народъ; нашитъ сѣседи почватъ да разбиратъ тѣзи български изисквания на най-елементарна интернационална справедливостъ. Следъ разбирателството ни съ нашитъ братя по кръвъ — сръбитъ, не ще закѣснѣе и това

съ нашитъ братя по духъ и битъ — румѣнитъ. Въ основитъ на разумната всебалканска политика трѣбва да легнатъ — мирътъ, творчеството, равноправието, свободата, а не взаимната подозрителностъ и болезнена непримирителностъ, изхождаща отъ договори, сключени при изключителни времена. Да не забравяме думитъ на Уйлсона, казани въ американския сенатъ: „Вѣчното приятелство може да почива само на истината и правдата“. Това важи, особено, за сѣседи, чиято историческа сѣдба до неотдавна е била досущъ еднаква. Така Балканътъ ще стане огнище на политическото спокойствие и на човѣшкия напредѣкъ.

Единъ румѣнски писателъ, приятелъ на българитъ — Еуженъ Релжисъ

Единъ отъ малцината румѣнски писатели, приятели на България, е Еуженъ Релжисъ. Като такъвъ, той е посвѣтилъ на българския народъ една много интересна книга, озаглавена „Непозната България“, издадена презъ 1932 год. Тя е плодъ на едно шестдневно пребиваване въ България презъ лѣтото на 1930 г. Издаването ѝ на български езикъ, преведена отъ пишущия тѣзи редове, не се осъществи по редъ независящи причини. Преди издаването ѝ въ отдѣлна книга, Непозната България излѣзе като подлистникъ въ голѣмия букурещки седмичникъ „Время“.

Какво представлява трудътъ на Еуженъ Релжисъ? Ще се задоволимъ да отговоримъ съ малко думи. Еуженъ Релжисъ дава интересни бележки върху духовно-обществения животъ на българитъ. Той признава, че въ нито едно отъ неговитъ пѣтешествия изъ западнитъ държави, не се е добралъ до такива морални ценности, съ толкова братски прояви и съ толкова духовни разбирания. По-нататѣкъ Релжисъ бележи и подчертава, че „въ България е изнамѣрилъ свѣта на братската духовностъ“. Ето каква България рисува Еуженъ Релжисъ. Отъ начало и до края, трудътъ му е пропитъ съ едно висококачествено духовно съчувствие и възхищение за България.

Ако на български тази негова книга не можа да се издаде, то въ далечна

Аржентина, Непозната България намѣри не само преводачъ, но и издателъ. Това надали се знае, па и азъ самиятъ до преди месецъ, когато имахъ случая да се срещна съ Релжисъ, не знаехъ. Така се случи, че въ единъ следобѣдъ автора съ блѣда усмивка на уста ми подаваше едно спретнато томче. Чета съ любопитство: *Bulgaria desconocida*. Корицата представлява една оригинална рисунка съ зелено-синъ цвѣтъ. Това е испанския преводъ на Непозната България, ми шепнѣше писателя. Преводътъ е направенъ по румѣнския оригиналъ отъ Тито Л. Бълческу, журналистъ — румѣнски емигрантъ въ Аржентина. Книгата е напечатана отъ издателството *Iman*, въ Буенос Айресъ, презъ 1935 г. Рисунката на корицата е работа на аржентинския художникъ *Demetrio Urruchua*.

Еуженъ Релжисъ е единствениятъ румѣнски писателъ, следъ смъртта на Панаитъ Истрати, който се ползува съ голѣма известностъ въ чужбина. Той е авторъ на много литературно-научни трудове, печатани на румѣнски, френски, нѣмски, испански и английски. Неговото най-крупно съчинение е Хуманитаризма и интернационалата на интелектуалцитъ (1921 г.), въ което поставя основа на хуманитарната доктрина.

Ето защо, ние по-право можемъ да го наречемъ виденъ и добъръ приятелъ на българското племе.

Д. Н. Минчевъ

Външенъ политически прегледъ

Политическото море на Европа отъ известно време е пакъ въ голѣма степенъ неспокойно. Международнитѣ политически събития се редуватъ съ шеметна бързина.

Погледитѣ на всички днесъ сж обрнати върху събитията, които ставатъ въ Франция. Новото правителство на Леонъ Блюмъ — излъчено изъ срѣдата на така наречения „Народенъ фронтъ“, търси да приложи една доктрина, да извърши една мирна и безкрѣвна революция, резултатитѣ и последствията на която не сж още на лице и не могатъ да се предвидятъ и гадаятъ. Франция днесъ се намира, както казва известния писателъ Клодъ Фареръ, въ положението на трудна жена, която докато трае периода на бременността е съ разклатенъ и немоощенъ организъмъ. Такава жена е въ състояние на инфериоритетъ спрѣмо другитѣ жени. Въ сжщото положение е и всѣка държава, раздирана отъ вътрешни борби, спрѣмо другитѣ държави, които я обкржжаватъ. Затова Франция трѣбба да бжде оставена — да се изчака раждането на това, което се замисля, за да се види каква ще бжде родената рожба. Тѣй мисли единъ писателъ, който не е взималъ никакво участие въ политическитѣ борби. Въ това положение на гърчение въ вътрешния животъ на Франция, пише Полъ Бонкуръ въ в. „Гренгоаръ“, изглежда, че хегемонията ѝ въ Европа е отслабнала. На Франция започватъ, като че ли да гледатъ като на — „количество за пренебрегване“ (quantité négligeable) въ европейскитѣ политически комбинации. Борбата на двата фронта — на лѣвитѣ и на дѣснитѣ — бележи вече много случки и инциденти, които предвещаватъ ужаситѣ на една гражданска война. Докато аламбика на социалнитѣ реформи клокочи и правителството на „народния фронтъ“ търси нови формули за разрешаване на парливитѣ и належачи икономически, финансови и социални проблеми, неотговорнитѣ тѣлпи по парижкитѣ стѣгди и повсѣмѣстнитѣ стачки, създаватъ лоши условия не само за страната, но и за самото правителство. Французкитѣ народъ е раздѣленъ на два враждувачи лагера. Характеренъ е случая изтъкнатъ отъ френската преса. Въ Марсилското пристанище надъ 60 кораби сж развѣли червения знамена на революцията, докато градътъ билъ окоченъ съ националния

трицветъ и облѣнъ въ свѣтлината на тържественъ националенъ празникъ!

Германия, следъ като съредъ смѣли действия възстанови интегритета на суверинитета си върху цѣлата германска територия, включвайки фактически и правно Рейнската областъ подъ егидата на своята властъ и извоюва правото на равноправно въоръжение — изнемогва подъ гнета на стопанската криза и несгодитѣ на единъ авторитаренъ режимъ. Погледитѣ ѝ днесъ се извърщатъ на юго-изтокъ, понеже вниманието ѝ къмъ Австрия дразни Италия която е твърде чувствителна къмъ запазване независимостта на Австрия.

Англия постави нѣкогашната си политика на „Спленидидъ изолешъ“ — блестяща изолация — т.е. невмѣсване въ европейскитѣ работи. Днесъ нейното островно положение не е вече гаранция за нейната сигурност, защото аеропланитѣ ескадри, както свободно витаятъ навсѣкжде надъ континента, така сжщо могатъ единъ денъ да засѣчатъ и Лондонъ. „Коварния Албионъ“ — така както обичатъ да се изразяватъ нѣкои — изглежда, че се връща пакъ къмъ старата политика на грубитѣ интереси. Чувствителността и усърдието на Англия въ поддржане на ОН и създаване пакъ за колективна сигурност на континента, се свежда въ сжщностъ до засилване гаранциитѣ за сигурността на английската метрополия и нейнитѣ обширнитѣ колонии.

Свободното движение на корабитѣ презъ протоцитѣ и Босфора е било всѣкога предметъ на особено внимание отъ страна на великитѣ сили. За този ключъ на Черното море се е водила въковна борба между Англия и Русия, ако не за владението имъ, то поне за надмощие въ влиянието и контрола върху тѣхъ.

Сега, слѣгъ като Англия видѣ, че симпатитѣ на Турция твърде много клонятъ къмъ Съв. Русия и че влиянието на тази последната расте въ страната на полуострова, се загрижи пакъ за Протоцитѣ. Тя не възрази на турското истане за укрепването имъ иза свик-

ването на конференцията въ Монрьо, гдето се разиска измѣнението по искането на Турция, на нѣкои постановления отъ Лозанския договоръ отъ 1923 г. Съв. Русия се стреми да добие свободата на Черно море, Турция — укрепване на Дарданелитѣ, за засылване на своята сигурност, а пакъ Англия — чрезъ регламентиране минаването презъ протоцитѣ на търговскитѣ и военни кораби презъ мирното време, а особено презъ време на война, да запази хегемонията си въ Срѣдиземно море, гдето е застрашена вече отъ италианската флота.

Източниятъ въпросъ изглежда пакъ да излиза на сцената. Въковната вражда и съперничество между слона и кита се пакъ забелязва. За Англия най-голѣма гаранция за сега противъ комунизма и пропагандата на III интернационалъ е Германия. За това въ последно време се забелязва едно по-тѣсно сътрудничество между Англия и Германия надминаващо рамкитѣ на недавно сключеното морско споразумение. За Германия това сътрудничество се простира чакъ до Далечния изтокъ, намирайки опора въ Германо-Японското морско споразумение. Поясътъ образуватъ около Германия, въ западна Европа — за запазването на Франция — напоследъкъ получи два чувствителни пробиви — откъмъ Польша и Италия. Ето защо, въ Германия се следи съ голѣмъ интересъ това що става въ Франция, защото при едно евентуално комунизирание на тази последната, смѣкитѣ на Германия се обкржжватъ, тѣй като фронта на борбата срещу комунистическата пропаганда въ този случай се значително увеличава.

Следъ свършването на Итало-Абисинския конфликтъ Обществото на народитѣ, — като институтъ за надпредварване и избѣгване на въоръженитѣ конфликти, чрезъ вземане мѣрки за наказване на нападателя — излѣзе съ нацѣрбенъ авторитетъ. Мѣркитѣ на икономическия санкционизъмъ претърпѣха страшно фиаско.

И. С. К-въ

Силистра

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вътрешни, детски и венерически болести
— Приема презъ всѣко време на деня —
Ул. „Принципеса Иляна“ 1 [Шадрафанския площадъ] — Базарджикъ

Печатница „ИЗБОРЪ“

Краятъ на университетската година

Краятъ на учебната година въ университета настѣпва незабелязано. Свършилъ съ последния си изпитъ, студентътъ бърза да се прости съ разтопения асфалтъ на столицата, станала негодна за обитаване, поради непоносимитѣ горещини и да се прибере въ засѣнченото провинциално градче. Студентътъ не знае и не се интересува кога точно се затварятъ вратитѣ на факултета, за да се отворятъ на есень. Университетътъ ѝ ма „годишенъ актъ“.

И все пакъ, една университетска учебна година е изминала.

Има ли нашиятъ студентъ своя дѣлъ въ културния и просвѣтенъ нашъ животъ, допринесълъ ли е нѣщо за обогатяването на сиромашката наша обществена действителност, въ изпразнотъ ли се намира отъ тая гледна точка спрѣмо своята съвестъ?

— Несправедливо и жестоко би било да обвиняваме нашето въодушевлено и работливо студентство въ незаинтересованостъ и бездействие. Отъ години насамъ не е ли добруджанскиятъ студентъ единъ видъ патентованъ уредникъ на представления и вечеринки, едновременно актьоръ и разпоредителъ, актьоръ и разнасящъ покани изъ всѣки затѣнтъ край на Букурещъ, кждето се намира по нѣкой българинъ? Не е ли той постоянния хористъ и уредникъ на концерти, който, следъ като е обходилъ столичнитѣ квартали, за да съобщи за нѣкоя музикална проѣза въ Българското училище, бърза да стигне на време на репетиция? Не е ли той референтъ и метача на салона, ако щѣте, който следъ не-

благодарната работа, която доброволно е изпълнилъ съ достоинство прочита грижливо приготвения рефератъ?

За всичкия си трудъ, за всичкото си изгубено време — твърде скъпо за него — макаръ и изтезаванъ отъ нѣмотията, добруджанскиятъ студентъ не е искалъ възмездие. Той е свикналъ да се радва само отъ успѣха на работата.

Предъ тоя му незабелязанъ и асѣкидневенъ героизъмъ, който бѣзално се означава съ термина „културна дейностъ“, кой щѣ посмѣе да обвини добруджанския студентъ, че не изпълнилъ своя дългъ?

Другъ е въпроса, обаче когато трѣбва да признаемъ, че не цѣлото студентство разбира така да остоява на своя дългъ и не липсватъ елементи, които по една или друга причина не впрѣгатъ своитѣ сили въ общата работа на болшинството отъ тѣнитѣ колеги. Отъ тукъ пр излизатъ и недѣлитѣ на нашата студентска обществена действителност, недѣзи, до голяма степенъ присъщи на епохата, въ която ни е било дадено да живѣемъ.

За правилното развитие на нашия студентски животъ се изисква и едно по-голѣмо разбиране и по-крепа отъ страна на старитѣ. Колкото тия последни сж по-заинтересовани, колкото тѣ вникнатъ по-дълбоко въ душата на младежта и се помжчатъ да разбератъ нейния ентузиазъмъ, толкова по-малко ще бже изложена тя да попадне въ заблуждение и грѣшки.

Георги Яздовски

Букурещъ

Днесъ в-къ „Добруджански гласъ“ 6 стр.

SUPERAN CONTRA DURERILOR

JAWOL

DE CALE GRIPĂ MIGRENĂ NEURALGIE

„ЯВОЛЬ“ Е НАИ-СИГУРНИЯ ЛѢКЪ ПРОТИВЪ ГЛАВОБОЛИЕ, ГРИПА МИГРЕНА И НЕВРАЛГИЯ

Юж. Пат.

БМСКА партия

Чехословашко предъ разтур-
ане. Бури следъ една речъ

При все това, не се очаква, че ще се пристъпи към разтурянето на партията, но ще се вземат само строги мърки против нея и нейния водител.

ИЗНОСЪ на ЗИМНИЦА

Мърката е взета за успешното оценяване на зимницата и няма други цели, освен статистически.

Отъ Констанца съобща-
ватъ, че една мѣстна тър-
говска кжща е продала 10
коня, добруджанска раса, за
Турция, купени съ цель да
се опита дали ще могатъ
да се климатизиратъ тамъ.
Въ благоприятенъ случай
Турция ще закупи много
коне отъ чиста добруджан-
ска раса.

Събуди се въ къщата на сина си. Леко ѝ бѣше на душата. Имаше градинка, имаше кладенецъ, дворъ, лампитъ се палѣха съ кибритъ, а най-хубавото бѣше, че въ гостната стая — макаръ и на другата стена — имаше голѣма икона. Сутринъ и вечеръ тя се кръстѣше и се кланяше предъ нея и все се канѣше да за-

— Боже прости — изохка
старата жена — всички, и синът
ми, и снаха ми се изчилишили!..
И литна беба Вела пакъ
къмъ небесните висини..

Я. Калиакренски

Единъ цѣль билетъ 800 лей. Четвъртъ билетъ 200 л.

Питайте представителствата, що е групова игра, (участие.)

ТЕГЛЯНЕ НА 15 ЮЛИЙ

Наши бележки

Сутринта, въ деня на нашето пристигане, единъ „претендиращъ да бжде унгарецъ“ [така го наричаше вестника] срѣща на улицата единъ учителъ отъ мѣстната унгарска мъжка гимназия и следъ една кжса свада му залепя два плесника. Това е обидило не само зашлевения учителъ, но и цѣлото унгарско общество отъ града, почувствувало запалена

Отседнахме въ хотелъ, намиращъ се срещу „Магяръ партъ“ — клуба на унгарската малцинствена партия. Цѣла нощъ шумеше предъ него.

На сутринта прочетохме няколко румънски реда в редовното издание, на унгарския вестник, които гласаха: „Претендиращия да бъде унгарец, Янош Цуркани, се изключва за винаги от унгарската партия“.

Ето какъ този гордъ народъ премахна червения петна на обидата отъ лицето на своя просвѣтителъ!

Отъ Пекинъ съобщаватъ: — Войскитѣ на централното правителство отъ Нанкинъ дали едно победоносно сражение съ комунистическитѣ отряди. Битката се е развила въ областъта Вейковъ. Отъ комуниститѣ паднали 400 убити и много ранени. Последнитѣ се оттеглили на западъ, отъ кждето очаквали подкрепления.

Чети в-къ
„Добруджански
гласъ“

че за да задоволя клиентелата си със по-големи удобства и за да имам възможност да доставям повече и различни стоки, вънблизо бже деще ще премъстя магазина си

на ул. „И. Г. Дука“ №
(срещу часовникарницата на
Кокосъ), където ще ас-
тирамъ магазина съ галан-
тарийни и манефактурни
стоки. Вземамъ представи-
телството на нрй-проучитѣ
платове „Ш Е Р К Ъ“, го-
тови дамски и мъжки блз-
тони; галони, цюшона и пр.

Съ почитание
АТ. ВАСИЛЕВЪ [Наско

КНИЖНИНА

Добруджанско творчество

ПРЕГЛЕДЪ НА БЪЛГАРСКАТА ЛИТЕРАТУРА, студии от **Д. Шишманов**, публикувани на френски език, сж преведени на румънски език от прозатора Михайл Страже. Букурещкият печат дава много ласкави отзиви за този превод и изтъква значението на преводната литература на нашия съсед — тъй малко позната въ Румъния — което е от капитално значение за духовното опознаване между Румъния и България.

D. N. MINCEV. România și geneșterea bulgara.

Cu patru gravuri de lemn de prof. Marcel Olinescu. 64 pag. lei 40. Constanța, 1936.

Д. Н. МИНЧЕВЪ. Румъния и българското възрождение.

Съ четири гравюри, издълбани на дърво от проф. Марчел Олинеску. Стр. 64. Цена 40 лей. Кюстенджа, 1936 год.

Подъ това заглавие, познатия публицист и писател **Д. Н. Минчевъ** поднася една нова книга на румънски език посветена на румъно-българското сближение. Трудът на г. **Д. Н. Минчевъ** е разпределян на 4 части: 1) Емиграция на българите, 2). Живота на емиграцията, 3). Културно движение и 4). Борба за освобождение. Книгата е илюстрирана съ 4 оригинални художествени дърворезби от румънския художник и писател, професор **Марчел Олинеску**.

Името на г-н **Д. Н. Минчевъ** от няколко години насам е свързано съ румъно-българските културни прояви и се налага все повече. Той работи скромно, без шум и неспирно за културното опознаване между двата съседни дунавски народи.

Въ това направление, освенъ многобройните статии върху българския живот и преводи изъ нашата литература, печатана въ румънския печат, той е авторъ на: 1). Изъ историята на българската литература, 1931 г.; 2). Български хуморъ, 1933 г.; 3). Български писатели — избрани страници, 1933 г.; 4). Българският печат въ Румъния до 1877 — 78 г.; 1934 г.; 5) Български пословици, съ предговоръ от г. проф. д-ръ **К. Мурешану**, доречатъ на Румънската Академия. 1934 г. Румънската критика бележи, че г-нъ **Д. Н. Минчевъ** е този, който първи е сложил, следъ войната, здрава основа на преводната българска литература въ Румъния.

Както румънския печат, така и българския сж подчертали многократно съ ентузиазъм похвалното му дѣло. Това ни кара да върваме, че и настоящия трудъ на г. **Минчевъ** — Румъния и българското възрождение — синтеза на румъно-българските минали връзки, ще намѣри сжщиятъ добъръ приемъ.

„РОДНА ДОБРУДЖА“ На 15 т. м. въ гр. София (България) излиза първата книжка на илюстрираното списание подъ горното заглавие, подъ редакторството на **Д. Пачевъ**.

Списанието, по всичко изглежда, че ще бжде извънредно ценно, най-вече за добруджанци. Годишно 24 книжки — за Добруджа 400 лей. Абонати се приематъ въ редакцията.

Въ списанието участвуватъ и румънски писатели, въ български преводи. Списанието съ политика нѣма да се занимава.

ВЪСТЪ

— Българското малцинство отъ Румъния е съставено отъ законно признати поданици на румънската държава. Следва това малцинство да бжде третирано наравно съ всички граждани въ страната, следва всѣки произволъ да бжде смѣтанъ за престѣпление и примѣрно наказанъ.

Това безспорно положение трѣбва да бжде идеала на всѣки истински и искрентъ националист — румънецъ. Противникътъ му пѣкъ сж обикновени шарлатани и шантажисти, които иматъ за идеалъ лични домогвания и облагодетелствования

за смѣтка на българското малцинство.

— Утре, недѣля, 12 т. м. пристига въ Базарджикъ г. **И. М. Леонъ**, шефа на нац.-цѣристиката организация.

— Нѣколко индивиди обикалятъ нашия край и насилватъ търговците-българи отъ селата да имъ плащатъ „такса“ отъ 270 лей за нѣкаква „Търговска каса отъ Букурещъ“.

Обръщаме внимание на мѣстните търговски камари върху този фактъ, който е истинско мошеничество и изнудване.

— Бившиятъ горски стра-

жаръ отъ държавния складъ за дърва **Вангеле Рафту** бѣше осъденъ отъ базарджийския окръженъ съдъ на 1 месецъ затворъ за злоупотреба и кражба на дърва.

Ето кои крадатъ дървата, а глобятъ ги плащатъ други!..

— Извънредното събрание на мѣстния общински съветъ, свикано поради недоволството на хлѣбаритѣ, е потвърдило опредѣлената цена на хлѣба по дадената заповѣдъ. Хлѣбътъ ще се продава на сжщата цена.

— Детската колония при Българските частни училища отъ града ни организирана отъ Дамската секция, утре, въ недѣля, заминава за гр. Балчикъ.

— Поради оценяването на зърненитѣ храни правителството решило, щото ония земедѣлци, които иматъ данъчни задължения и подлежатъ на секвестриране отъ страна на данъчнитѣ власти, но които производства ще бждатъ закупени отъ кооперативитѣ и популярнитѣ банки, да не бждатъ преследвани, като данъчнитѣ власти ще правятъ специални протоколи, по които сумата която дължатъ къмъ фиска да бждатъ удържани отъ купувачитѣ. Останалитѣ земедѣлци не попадатъ въ тая категория.

— Въ землището на с. Мусу-бей се появили зловредни брѣмбари, които сж напакостили десетки хекта-

ри зимница.

— Приятно ни е да съобщимъ, че бившия първи секретаръ на Българската Царска легация въ Букурещъ г. **Шоповъ** се е върналъ на 6 т. м. въ София съ натамъ сѣрародница г-ца **Продановъ**, дъщеря на голѣмия индустриалецъ отъ Тулча (и Букурещъ) г. **Василь Продановъ**.

Сърдечни честитки!

ЗАГУБЕНА е

отъ пасбището до керемитчийницитѣ [селистренското шосе] 6 годишна алеста кобила, съ белези: НА ЧЕЛОТО БЪЛО И НА ГЪРБА БЪЛИ ПЕТНА [следи отъ седло].

Който знае нѣщо за нея и съобщи на стопанина **ЩЕ ПОЛУЧИ ДОБРО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ**.

Костадинъ Иванъ Цончевъ
ул. „К.Ф.Р.“ 79
— Базарджикъ —

Загубена е

кобила, 13 годишна, сивъ косъмъ, съ белегъ: лѣвото бедро отъ задния кракъ има изрязани буквитѣ **R. M.**

Който я намѣри, или има сведения за нея да съобщи на **ВЕЛИКО ЖЕКОВЪ** с. Семизалж, община Опанча, срещу добро възнаграждение.

КУПУВАМЪ:

1). Облигации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръстъ“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4). Облигации отъ Държавнитѣ заеми.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животно.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „NATIONAL“
Bazargic, Str. „Principele Mihail“, 21

ЗЕМЕДѢЛЦИ
„DEERING“ Mc. CORMICK

Разполагайки съ голѣмъ старъ стокъ отъ **ОРИГИНАЛНИ** **Деерингъ** и **Макъ Кормикови** резервни части, които по ка-

чество надминава днешкашнитѣ части **ЖЕТВАРКИ** вързачки, косачки, всички други земедѣлски машини

ПУСНАХЪ СЪ 75 НА СТО НАМАЛЕНИ

Сжшо ще намѣрите въ магазина ми резервни части за всички системи машини **Massey-Harris, Evert, Adriance, Joston, Ambi, Krup, Lang, Deutsche Werk, Plano, Champion, Osborn, Valtter Vood, Rai Metal, Victoria, Milvochi, Albion, Graif, Fr. Melichar etc.** на извънредно ниски цени. Сжщо разполагамъ съ **ВСИЧКИ ВИДОВЕ КЛЕЧКИ, ГВОЗДЕИ, КАИШИ, ПАМАРИНИ** и др.

НЕ КУПУВАЙТЕ ПРЕДИ ДА ПРОВѢРИТЕ МОИТЕ ЦЕНИ И СЕ УВѢРИТЕ, ЧЕ СТОКАТА, КОЯТО ВИ ПРОДАВАМЪ Е ОРИГИНАЛНА

СТЕФАНЪ П. СМОКОВЪ

ЖЕЛЪЗАРСКИ МАГАЗИНЪ — Базарджикъ, ул. „И. Г. Дука“ 44 — Телефонъ № 1

Давамъ подъ на

сградитѣ на бр. **X. Каравеловъ** съ дворъ отъ около 5 нахоящи се въ Базарджикъ при такачната фабрика на **Меламелъ**. Сградитѣ се даватъ на части. Сжщо, давамъ хект. ниви въ землището на Базарджикъ, край шосето Варна, отъ които 80 хект. едно мѣсто, застига т. г. окопни растения. Нивитѣ са да дамъ на части: 56 хект. и 21 хект.

За споразумение

ул. „GOLEȘTI“ 7. Baza

МИНЧО Н. ГАНЕВ

ул. Генералъ Хъджелу
— СИЛИСТРА

КУПУВА И ПРОДАВА НОВИ И ВЪХ ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ

отъ разни марки

голѣмини на цен

КОНКУРЕНТН

Купувамъ акции

отъ банки „URBAN“ [Урбана] и държавни ценни книжа.
Георги Атанасовъ
Bazargic, Asigurare Națională str. Pr. Mihail, 21

Чети днесъ въ-тъ „Добруджански гласъ“